

Giới thiệu Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Đanh Đá

Truyện Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Đanh Đá của tác giả trẻ Longthan98 là một câu truyện teen nói về Nguyễn Nhật Bảo Nam, 24t, chàng sinh viên nghèo quê Hải Dương vừa mới tốt nghiệp trường đại học kinh tế quốc dân tròn vẹn 1 tháng.

Cuộc đời thử hỏi có ai chẳng muốn mình sang giàu. Hỏi có ai muốn bấp bênh trong cảnh nghèo khó. Đã trót sinh ra mang được ngay tiếng con nhà nghèo. Đành thế thôi học trèo cao chỉ thêm té đau. Nghèo thì thử hỏi có ai muốn kết bạn tâm tình. Hỏi có ai, thêm lắng nghe lời người nghèo khó. Muốn nói yêu ai nhưng lại thôi bởi thân phận nghèo. Chỉ mong sao, kiếp sau cho ta qua phận nghèo. Cầu mong sao cho kiếp sau, không còn nghèo khó.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Đanh Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

“Buồn cũng thế, đã trót sinh ra con nhà nghèo. Đành vậy thôi, ngay 2 buổi sớm hôm đi làm! Nghèo vì thế nên, bạn cũng không tình yêu cũng muộn! Tay trắng nên âm thầm quanh hiu! Rồi trời cũng sẽ có lúc cho ta qua phận nghèo. Vì không ai, giàu 3 họ khổ đau 3 đời. Một ngày biết đâu giàu có sao tự an ủi mình. Đời đâu phải riêng mình cơm áo gạo tiền”

–”Cuộc đời thử hỏi có ai chẳng muốn mình sang giàu. Hỏi có ai muốn bấp bênh trong cảnh nghèo khó. Đã trót sinh ra mang được ngay tiếng con nhà nghèo. Đành thế thôi học trèo cao chỉ thêm té đau. Nghèo thì thử hỏi có ai muốn kết bạn tâm tình. Hỏi có ai, thêm lắng nghe lời người nghèo khó. Muốn nói yêu ai nhưng lại thôi bởi thân phận nghèo. Chỉ mong sao, kiếp sau cho ta qua phận nghèo. Cầu mong sao cho kiếp sau, không còn nghèo khó!!!”

Chẳng biết từ bao giờ cái bài hát ấy, cái giai điệu ấy như một thói quen khi đêm xuống lại nhẹ nhàng phát ra từ con 2730 huyền thoại của nó trong căn hộ rẻ tiền ở khu chung cư bình dân, nơi HN thủ đô xa hoa và lộng lẫy. Chẳng hiểu tại sao mà tối nào nó cũng nghe và chỉ nghe mỗi bài đó, nghe đi nghe lại mà không biết chán tai, phải chăng đó là cuộc đời của nó: Số Nghèo! Vâng! Nó-Nguyễn Nhật Bảo Nam, 24t, chàng sinh viên nghèo quê Hải Dương vừa mới tốt nghiệp trường đại học kinh tế quốc dân tròn vẹn 1 tháng. Nó cũng đã từng có 1 gia đình chan chứa yêu thương, có ông bà, bố mẹ và cả nó nữa, tuy cuộc sống có nghèo khó vất vả nhưng họ rất hạnh phúc. Dòng họ Nguyễn nhà nó do 5ae ông nó làm gốc, ông nó là thứ 2 trong 5ng và bố nó cũng thế, là con thứ 2 của ông sau bác cả Dương trai và trên chú Lập út. Là con 1 nên từ nhỏ nó đã được cưng chiều, có miếng gì ngon họ đều dành cho thằng cháu trai, con trai của mình nhưng họ không “cưng quá”, phần vì hoàn cảnh gia đình, phần vì dòng máu kiêu hãnh a bộ đội đã chảy trong người bao thế hệ dòng họ nhà nó. Họ luôn dạy nó những điều hay lẽ phải, truyền cho nó nghị lực sống, dạy nó đạo đức làm người, cách đối nhân xử thế và hơn hết, đó là lòng tự trọng của người nghèo. Cũng chính cách “dạy con từ thuở còn thơ” đúng đắn của họ, từ bé đến lớn ai cũng khen nó đẹp trai, ngoan ngoãn, chăm chỉ và tốt bụng. Nó thấy tự hào lắm, về những lời khen kia và về gia đình của nó nữa. Nó mong muốn cuộc bình yên này cứ thế mãi diễn ra. Nhưng không, 1 ước mơ nhỏ nhoi đơn giản thế thôi mà ông trời cũng không cho nó được toại nguyện. Cuộc đời thật bất công với người nghèo mà, khi nó học lớp 8, bàn tay của thần chết đã cướp đi người cha, người mẹ vô cùng yêu thương của nó. Ngôi nhà đương xây dở dang của 1 người trong làng bắt ngờ đổ sập sau đêm mưa bão, bố mẹ nó đã không chạy kịp. Lớp 8, 13t đầu thôi nhưng nó đã đủ hiểu biết nhận ra nỗi đau quá lớn khi mất người thân, nó thật sự sốc trước sự ra đi của 2ng và tất cả người thân, họ hàng nhà nó cũng như vậy.

2 cô quan tài nằm song song trong căn nhà cấp 4 cũ kĩ ai nhìn cũng rơi nước mắt. Nhưng nó không khóc, ông nó dạy đàn ông con trai không được khóc, khóc là hèn hạ, dù có bất cứ chuyện gì xảy ra phải mạnh mẽ mà đối mặt với nó, có thể ta mới trưởng thành được. Giọng nói răn ròi của người lính Trường Sơn năm xưa cùng cái vỗ vai truyền nghị lực sống làm nó đỡ tủi rất nhiều, nhưng nó biết ông cũng đang kìm nén nỗi đau mất con quá lớn, tóc ông bạc thêm và những nếp nhăn in hằn nhiều hơn trên khuôn mặt ông. Còn nó, lẳng xòm nhìn thẳng bé boát choắt chống gậy chịu tang ai cũng vừa thương vừa khen, khen tí tuổi đầu mà bản lĩnh nhưng họ đâu biết, bên ngoài nó không rơi 1 giọt nước nào nhưng bên trong trái tim nó, huyết lệ đang dâng trào. Bố mẹ nó mất cũng chính là lúc cuộc sống lam lũ vất vả của nó bắt đầu. Sau đám tang, ông bà vẫn ở cùng nó, họ hàng đôi bên nội ngoại ai cũng góp tiền, góp gạo để nuôi nó và ông bà, nói thế cho oai thôi chứ họ cũng chẳng khá giả gì, gọi là thêm tí rau tí cháo cho qua ngày thôi. Nhiều lúc nó đã muốn chết theo bố mẹ, nhưng nó nghĩ làm thế thì 2ng đâu sống lại được, nó phải tiếp tục tồn tại để thay bố mẹ nó hiếu thảo với ông bà. Nó quyết tâm lao vào học, học miệt mài cho thật giỏi. Sáng đi học, chiều nó đi làm thuê để có tiền trang trải cuộc sống, họ hàng cũng chỉ giúp được phần nào thôi chứ không mãi được. Nó làm tất cả, từ giặt thuê, cấy thuê, phụ vữa,...bất kể nghề gì ra tiền là nó làm. Đáng người nhỏ bé, nhẽ nhãi mỗ hôi, bặm môi gồng người ôm từng ôm lúa gồng sức, xách từng xô vữa nặng nhọc ai nhìn cũng thương hại. Biết được hoàn cảnh của.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Đanh Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

...của nó lên khi trả tiền những người thuê nó đều trả thêm, tuy là 1,2 chục nghìn thôi nhưng đối vs người nghèo như nó cũng là quý lắm rồi. Mọi người trong làng ai cũng thương và quý mến nó nhưng nó luôn mặc cảm về bản thân, 1 thằng nghèo và mỗ côi. Đến năm lớp 9, nó phải chịu nỗi đau mất người thân 1 lần nữa, người ông nội đáng kính của nó đã ra đi vì con đột quỵ bất ngờ ở cái tuổi 73. Sau đó, bác Dương đã đón bà nội về an dưỡng, vậy là chỉ

còn nó vs căn nhà quanh hiu. Nhiều đêm trong gian buồng tối om không 1 ngọn đèn leo lắt, nỗi cô đơn và buồn tủi bủa vây bao trùm lấy nó, nó có 1 ước muốn, đó là vong linh của bố mẹ hay ông hiện về thăm nó nhưng đều vô vọng, tất cả chỉ là màn đêm cùng sự im nặng đến náo nùng. Cũng vì cái tội nhà nghèo lại mồ côi lên nó không có lấy 1 thằng bạn, ngoài miệng họ gọi nó 1 điều bạn, 2 điều bạn, nhưng sau khi nó đi thì buông lời khinh骂, nó biết những cũng cười cho qua, nụ cười cay đắng cho số phận mình. Nói hết đến bạn giờ đến tình, tình yêu ư? Không, trong từ điển của 1 thằng nghèo như nó không có 2 từ tình yêu. Nó biết bây giờ chỉ có học, học mới giúp nó thoát khỏi kiếp nghèo và lời khinh miệt của lũ bạn. Nó học rất giỏi, 12 năm nó đều nổi danh nhất trường về hành tích học tập dù không đi học thêm 1 buổi nào, tất cả là do sự cố gắng nỗ lực không ngừng của bản thân nó. Ngoài sự giúp đỡ của họ hàng ra, nó còn có được sự yêu thương quý mến của sư cụ Giác Nghiêm, chủ trì ngôi chùa ở xã nó. Thầy coi nó như con đẻ, nó cũng vậy. Cứ mỗi buổi chiều không có việc làm hay thứ bảy chủ nhật, nó lại lên chùa nghe thầy đọc kinh, quét dọn chùa, học những bài học đời từ thầy và học võ nữa, vì thế mà nó cao to hơn chúng bạn cùng trang lứa nhiều. 12 năm đèn sách, cuối cùng nó cũng đỗ đại học, thừa tới 5 điểm lận. Đó là niềm tự hào của cả dòng họ khi cả xã gần trăm đứa đi thi chỉ có vồn vẹn 12 đứa đỗ. Nhận được tin nó rất mừng nhưng lại buồn ngay, vì nó làm gì đủ tiền mà theo được 5 năm trời đại học chứ.

Biết được suy nghĩ của nó lên cả bác Dương và họ hàng đã chuẩn bị cả rồi. Nó định nghỉ để đi làm nhưng ai cũng cản, nhất quyết bắt nó đi học, nó đành phải nghe theo và hứa sẽ không làm họ thất vọng. Ngày nó lên HN, cả họ đã sắm cho nó con xe Dream khá mới để tiện đi lại và e nokia 2730 thần thánh để liên lạc cùng với số tiền kha khá. Ngày đầu đến đó, nó như con gà công nghiệp bị thả ra giữa lòng thành phố, nhưng tính tự lập sớm đã giúp nó hoà nhập nhanh. Nó thuê được phòng trọ vừa sức, cách nơi nó học hơn 10km. Ngày đầu tiên đi học, cánh cổng trường đại học cao vời vợi nhưng cuối cùng nó đã với tới. Ở đây sinh viên ai cũng con nhà khá giả, ăn mặc sành điệu, lead, ịch, lết nhiều như bày bán, con Dream nó dựng bên cạnh mà ngượng gạo. Lớp nó, khoa nghiên cứu trứng khoán và bất động sản, ngày đầu đi học và suốt kéo dài 5 năm liền, nó nhận được ánh mắt kì thị của đám bạn nhà giàu, về diện trai và cao to của không tài nào lấp đi chữ nghèo trên mặt nó được, nó chỉ biết cười nhếch mép cái cuộc đời đầy bất công. Nó vừa đi học vừa làm, tới 2,4,6 nó lái xe ôm, còn lại nó làm phục vụ ở quán cà phê, như thế cùng với số tiền mà họ hàng dưới quê gửi lên cũng gọi là tạm ổn để thằng nhà nghèo như nó bám trụ nổi ở cái đất HN này. Nếu người tốt sẽ gặp nhiều may mắn, quả không sai. Mấy tuần đầu đi học nó đã gặp được ân nhân của mình, người đã giúp nó rất nhiều trong 5 năm trời đại học, đó là thầy Lâm, vị giáo sư nổi tiếng của trường. 2 thầy trò gặp nhau khi ông là khách xe của nó. Tạt vào quán cà phê, nó và ông tâm sự như đôi tri kỉ, nó kể hết cuộc đời của mình cho ông nghe. Hiểu được tính cách, nghị lực sống đáng nể phục của nó, thầy đã ra sức giúp nó thành tài. Chính vì thế mà thằng nghèo như nó mới có căn hộ trong khu trung cư giá rẻ mà lại đầy đủ tiện nghi. Thầy đã truyền dạy tất cả kinh nghiệm mấy chục năm cho nó. Điều đó vs sự thông minh sẵn có của nó, cuối cùng sau 5 năm mệt mỏi, thành quả là đây, tấm bằng đại học xuất sắc đang nằm trong tay nó và 1 tuần nữa thôi, nó sẽ được đi làm ở 1 tập đoàn lớn. 5 năm trời đó cũng xảy ra bao nhiêu biến cố, bà nội, ông bà ngoại, sư thầy Giác Nghiêm lần lượt ra đi, nó buồn lắm nhưng quy luật sinh lão bệnh tử không chừa 1 ai. Và kết thúc 5 năm ấy cũng là lúc thầy Lâm nghỉ hưu và trở về sống cùng với vợ hiền và con cháu ở Nha Trang. Lúc tiễn thầy ra sân bay, thầy đã cho nó quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

...quá nhiều mà nó chẳng có gì đền đáp công ơn của thầy, biết vậy lên thầy vỗ vai nó

-Thầy hiểu ý e! Nhưng thầy giúp e không phải để em trả ơn thầy đâu Bảo Nam ạ! Hãy dùng những gì mà ta đã dạy và tài năng của em mà cống hiến! Cố lên chàng trai trẻ, thầy tin em sẽ thành công! Còn đối với thầy, ta không cần con trả ơn, chỉ cần con luôn nhớ là đã từng có 1 người quan tâm, giúp đỡ con và coi con như con đẻ là được!

Nghe những lời ấy nó đã bật khóc, lần đầu tiên nó khóc, cũng lúc ấy tiếng nhân viên vang lên báo hiệu chuyến bay sắp bắt đầu. Thầy cười hiền hậu lau nước mắt cho nó, nó tiễn thầy ra đến chỗ xe lên máy bay và đứng ở đó cho đến khi nó biến mất vào những đám mây. 1 tuần trôi qua thật nhanh, ngày đi làm đầu tiên cuối cùng cũng đến. Nó dậy từ 6j để chuẩn bị cho ngày đi làm đầu tiên. 7h, nó đứng trước gương lần cuối trước khi đi ra khỏi nhà. Quần áo trắng sơ vin, thêm cái cà vạt và chút gel romano khuôn mặt bánh trai trông nó không đến nỗi nào. Okê rồi, dứt e 2730 huyền thoại vào túi quần, sách cặp lên rồi nó đi xuống dưới lấy con ngựa chiến gắn bó với cả chủ cũ lẫn mới tất cả 13 năm. Vừa dong xe ra khỏi cổng trung cư nó đã nghe thấy giọng của 1 người đàn ông vang lên

-Bảo Nam hôm nay đi làm hả con?

Nó quay lại, là ông Quân bảo vệ

-Dạ! Nó cười chào ông, ông gật đầu

-Ồ thôi con đi đi kẻo muộn!

-Dạ! Con chào chú!

-Ồ! Đi cẩn thận!

-Dạ!

Nó trèo lên, vặn khoá, xe nó vọt đi

Sau 30p lăn bánh, cuối cùng cũng đến được công ti. Chào hỏi ông bảo vệ 1 tí rồi nó cất xe vào. Ngược nhìn lên, nó thật sự choáng ngợp, trước mắt nó là toà nhà cao vút, mấy chục tầng lầu, ở cửa chính có tấm biển chữ nổi mạ vàng sáng loáng” Tập đoàn Thành Long“. Chưa hết ngỡ ngàng, đưa mắt sang bên trái 1 phân xưởng to dùng mang tên “xưởng chế tạo cơ khí Thành Long“. Nó chắc chắn 1 điều rằng ông chủ tập đoàn này tên Long và ngoài kinh doanh chứng khoán và nhà đất ra, ở đây còn chế tạo máy móc nữa. Nuốt nước bọt ực một cái, hít thở thật sâu rồi bước vào trong, rất nhiều người qua lại, gặp ai nó cũng chỉ biết cười chào họ. Gặp chị tiếp tân, nó đưa giấy cho chị, chị xem 1 lúc rồi nói

-Em đợi chút nhé!

-Dạ!

Chị nhấc điện thoại lên. 5p sau, một người phụ nữ tầm hơn 30t mặc bộ đồ công sở đi ra, bước đến chỗ nó

-Chào em, chị là Vân, trưởng phòng kinh doanh, rất vui khi được làm quen với em!

Chị nói rồi đưa tay ra. Xếp của nó đây rồi, nó đưa tay ra đáp lễ

-Dạ! Em là Bảo Nam! Ngày đầu còn bỡ ngỡ mong chị giúp đỡ!

-Uhm! Giờ chị sẽ đưa e đến nơi làm việc!

-Dạ!

Chị Vân dẫn nó đi vào cầu thang máy. Cánh cửa thang máy mở ra khi ở tầng 26, tầng cuối cùng. Đi bộ một chút nữa đến phòng nó làm. Mở ra, trong đó có 3 nam 2 nữ đều có tuổi đang ngồi làm việc. Thấy 2 người họ đứng dậy. Chị Vân giới thiệu cho nó từng người một, 3nam lần lượt Thiện, Tài, Tuấn, 2chị Ánh và Bích. Màn chào hỏi kết thúc, chỗ làm việc của nó là góc bàn cuối cùng bên phải từ cửa nhìn vào. Công việc chính của phòng nó là kiểm tra sổ sách, khảo sát sự lên xuống của giá cổ phiếu cũng như nhà đất. Sau đó chị Vân dẫn nó tham quan sơ sơ công ty, phòng nó gần với phòng chủ tịch, phòng giám đốc, và phòng của chị Vân luôn, xong chị và nó xuống mấy tầng cơ bản và thăm phân xưởng. Khá ổn, chị Vân dẫn nó vào phòng hồ sơ, lát sau nó đi ra, trên tay ôm 1 tập hồ sơ

-Ok! Giờ e có thể về và bắt đầu làm việc rồi!

-Dạ!

Nó đứng ở cửa thang máy. Cánh cửa vừa mở ra, một người con gái lao ra, quá bất ngờ lên nó không kịp tránh, hai người lao vào nhau

-A..A! Loạt xoạt!

Hai người ngã ra kèm theo đó là tiếng rơi của tập hồ sơ. Nó ngược lên nhìn. Trời ơi, trước mắt nó là 1 cô gái xinh đẹp. Làn da trắng hồng hào, tóc nhuộm màu vàng búi cao, khuôn mặt tròn trịa nhìn dễ thương lắm. Đôi mắt to tròn, đen láy, được bao bọc bởi làn mi cong vút và đôi lông mày thanh tú, sống mũi cao thon gọn, xuống dưới là đôi môi nhỏ hồng hào và mềm mại. Thân hình cô quyến rũ, mũm mĩm vừa phải. Cô mặc áo phông hồng, quần Jean và đôi giày teen cũng màu hồng luôn. Lần đầu tiên trong đời, nó đàn mặt há hốc mồm ra khi nhìn thấy con gái. Những lần trước chỉ là thoáng qua rồi biến mất, nhưng lần này lại khác, cô có sức hút lạ kì với nó

-Này này tên kia, anh làm sao thế hả? Giọng nói của cô gái làm nó đôi chút bưng bít

-Ơ..ơ tôi xin lỗi! Nó vùng dậy và nắm lấy tay cô ấy kéo dậy

-Bỏ tay ra! Cô gạt phắt tay nó ra rồi tự mình đứng dậy, còn nó cúi xuống nhặt tập hồ sơ lên

-Đi với đứng, mất mủi hà.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Đan Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Câu nói, giọng điệu đó đã phá tan ấn tượng đầu tiên của nó về cô. Không ngờ khuôn miệng ngọc ngà ấy lại thốt lên những lời chua ngoa, hống hách, đúng chất giọng của một nàng tiểu thư nhà giàu đan đá

-Tôi thành thật xin lỗi!

-Tuồng xin lỗi là xong thôi à! Nhưng thôi, thấy cưng đẹp trai đây tha cho đó!

Cô nàng cười đưa tay xoa xoa mặt nó

-Bỏ ra! Ai là cung của cô? Vừa phải thôi! Nó giật phất tay cô ra, giọng bức tức vì bị xúc phạm

-A! Cung ngon ha! Ở công ty hơn nghìn người chưa ai dám nói với đây bằng cái giọng đó đâu! Sao, cảm thấy bị xúc phạm à! Đã nghèo còn bày đặt tự với chả trọng!

-CÔÔÔ!

Không kiềm chế được nó giơ tay lên định tát, e vênh mặt lên, nó nên con giận từ từ hạ tay xuống, đánh con gái là điều tối kỵ

-Bảo Nam!

Nó và e quay ra, là chị Vân. Chị tiến lại chỗ hai người

-Yến Mi! E hơi quá đáng rồi đó! Nào đi đi nào, đừng quấy rối nữa! Chị lườm e tỏ vẻ không hài lòng

-Dạ! E sợ mặt xuống rồi bỏ đi mà không quên vắt cho nó một cái lườm và

-May cho a đó!

Khi e đi khỏi, nó mới hạ hỏa

-Chị! E xin lỗi!

-Không sao đâu e, không riêng gì e mà cả công ty này không ai ưa gì cô con gái điếu của ngài chủ tịch ấy đâu!

-Hả à dạ! Chị nói sao ạ?

-Uhm! Đó là Yến Mi, con gái cưng của ngài chủ tịch đó!

Nó tròn xoe mắt ra khi mới ngày đầu đi làm đã động phải thứ “không phải dạng vừa đâu” rồi. Thấy bộ dạng ấy của nó chị bết ý

-Không sao đâu e! E ấy chỉ gây sự thôi chứ không thù hằn ai cả! E về làm việc đi!

-Dạ!

Nó chào chị rồi đi vào cầu thang máy. Vào bàn làm việc, nó hít thở thật sâu để cho quên chuyện vừa xảy ra nhưng hình của e cứ luẩn quẩn trong đầu nó làm nó không tài nào làm việc được, chả nhẽ nó...e từ cái nhìn đầu tiên ư?

-”Không !!! Tỉnh lại đi Bảo Nam! Mày nghĩ thứ như mày mà xứng à, mày chỉ là một thằng nghèo mày hiểu chưa? Mày vừa động phải tổ kiến đó, tránh xa ra”

Nó nhủ thầm thầm rồi nhắm mắt lắc đầu thật mạnh như để xóa sổ tất cả. Khá ổn, bắt tay vào làm thôi. Nhờ kinh nghiệm xử lý hồ sơ chứng khoán mà đã học được lên nó làm rất nhanh, dư thời gian để kiểm tra lại toàn bộ đến 2 lần. 11h30 trưa, công ty được nghỉ, người thì ra về, người thì ở lại. Cả phòng nó đi xuống căn tin ăn cơm, bữa nay nó mới coi như gặp mặt. Ăn xong, nó và anh chị tán gẫu đủ chuyện, nó biết thêm ngài chủ tịch rất ít khi đến công ty và cái tập đoàn này còn thiếu một phó giám đốc nữa. Giờ nghỉ trưa đã hết, 13h30, họ trở về phòng làm việc đến 5h chiều. Cả buổi chiều nó ở trong phòng suốt nên không gặp lại “bà la sát” kia. Trước khi ra về nó nhận được phong bì 15 triệu từ chị Vân, đây là phần thưởng cho những sinh viên xuất sắc vào được đây làm. Số tiền này như phao cứu sinh cho nó, việc đầu tiên nó làm là rẽ ngay vào bưu điện gửi 5 triệu kèm theo lá thư về quê cho bác Dương vì hai ngày nữa là giỗ bà nội, mà nó mới đi làm không nghỉ được

Mấy hôm sau, ở trong công ty nó đi lại rất nhanh để tránh gặp e, nhưng đời eó như mơ, không gặp ở trong nhưng bên ngoài lại dính. Buổi tối thứ 6 rảnh rồi, mặc quần áo rồi nó lên xe tới quán bar quen thuộc nơi nó đã từng làm. Gặp được ngay a Tùng chủ quán, thế là 2ae ngồi tâm sự và hỏi han về nó. Ngồi được 15p thì cánh cửa quán mở ra. Nó ngạc nhiên và có tí giật mình, “bà la sát” và cùng đám bạn 2nam 2nữ của e đi vào. Tất cả đều là cô/cậu chủ, ăn mặc sành điệu, tóc tai nhuộm màu. Riêng e, tóc vẫn búi nhưng giờ e đi bốt cao, cái quần đùi ngắn lộ ra đôi chân dài trắng trẻo, áo dây bạc sáng loáng trẻ ra bộ ngực đầy đặn. 2 thằng con trai gọi đồ uống, e ngồi không còn hai cô kia mở điện thoại lướt lướt. Nó định quay đi nhưng e đã nhanh hơn nó. E cười khiêu khích hôn gió nó kèm theo ánh mắt hằn học của hai thằng ôn kia, hai cô còn lại nhìn qua loa rồi lại dán mắt và lướt lướt. Nó cười nhạt rồi quay nói chuyện tiếp với anh Tùng. Anh Tùng có điện thoại, nghe xong a tỏ ra lo lắng

-Sao vậy a? Nó hỏi

-Thằng Quang bị kẹt xe chưa đến được, mà quá h diễn 20p rồi! (Q là ca sĩ không chuyên hay hát ở đây)

-Dạ!

Thêm 15p nữa, vẫn chưa đến

-Hát đi ông chủ ơi!

-Đúng đó, trẻ quá!

1 vài vị khách than vãn

-Nam! Chú lên hát một bài chữa cháy giúp a tí!

-Hả e á? Nó tròn mắt

-Ukm! Lần trước mày vừa làm vừa hát a thấy giọng mày được đó! Giúp a không khách người ta mắng chết a!

-Nhưng..!

-Khô nhưng gì hết, thế có phải là ae không?

A nghiêm giọng, nói câu đấy ra là nó có chối cũng không được. Đành vậy, hít một hơi thật sâu rồi bước lên, mọi người vỗ tay(trừ e và hai thằng ôn) nhưng không khỏi ngạc nhiên khi thấy nó

-Kính chào quý khách! Vâng vì một vài lí do lên a M.Quang đến hơi trễ, rất.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

-...rất vinh hạnh cho Bảo Nam tôi được đem lời ca tiếng phục vụ quý vị trong buổi tối ngày hôm nay! Đề mở đầu cho chương trình văn nghệ tối hôm nay, xin gửi tới quý vị và các bạn bài hát lâu đài tình ái! Xin hãy lắng nghe và thưởng thức!

Nói xong nó cúi chào, một tràng pháo tay nữa vang lên rồi nhạc bắt đầu phát. Đến lúc, nó hít một hơi thật sâu

-A sẽ vì e làm thơ tình áiii!

-Hú hú! Hay! Hay quá!

Mọi người reo lên và vỗ tay rầm rộ, e và thằng thằng ôn tròn mắt, hai cô gái còn lại cười tươi nhìn nó. Nó như được tiếp thêm động lực, lấy hơi thật nhiều để hát. Hát xong một đoạn lần hai

-Tinh tú trời cao thành vương miện sááááng!

một giọng nam trầm vang lên, nó quay lại, Quang đang từ trong đi ra, thấy a, mọi người lại vỗ tay hò hời. Quang cười đưa tay ra, nó gật đầu nắm lấy đáp lễ, 2 người cùng song ca bài đấy. Xong, họ xuống sân khấu trong sự vô cùng hài lòng của khán giả

-Thanks hai đệ đệ! Tuyệt lắm! A.Tùng mỉm cười gật đầu nhìn hai người

-Dạ! Đồng thanh

-Bảo Nam! Cậu hát hay thế mà giấu tôi và a Tùng! Quang cười cười

-Uầy! Hay gì đâu, giọng đuôi muỗi ấy sao sánh với cậu được! Tuy sướng bỏ m* nhưng nó vẫn tỏ ra khiêm tốn

-Ồ ờ! Hai tôi hơn cậu có tí thôi, giọng đuôi ruồi mà! Hehe!

-Ukm! đưa chúng mày đuôi ruồi đuôi muỗi để cho người vào đông quán a là được!

A.Tùng chen vào, thế là cả ba nhìn nhau cười toe toét

-Thôi a và Bảo Nam ngồi chơi! E xin phép! Quang nói

-Ukm! Đồng thanh

Quang lại bước lên sân khấu và thể hiện thêm thành phố buồn và nửa vầng trăng. 22h, quán vẫn đông khách, thấy muộn nên nó chào a Tùng ra về. Đi qua chỗ e, nó đi qua thật nhanh nhưng

-Đứng lại!

Nó quay vào, thằng ôn ngồi cạnh e gọi nó, thằng đó hơi gầy, mặc cây trắng hoa văn lòe loẹt, tóc đỏ rực vuốt mào gà. Một bên tai bắn đầy đinh, bên kia lủng lẳng một con rồng bằng bạc. Nó tiến lại

-Có gì không a bạn?

-Mày là Bảo Nam?

-Phải?

-Nghe người yêu tao nói mấy hôm trước mày va vào e ấy phải không?

Thì ra là người yêu của e

-Đúng! Nhưng tôi đã xin lỗi rồi!

-Ừ! Nhưng mày chưa xin lỗi tao!

-Sao tôi phải xin lỗi ? Nó nhấn mặt

-ĐM! Chả sao hết, nhưng mày phải xin lỗi tao! Thằng ôn quát lên

-Thôi đi a.Phong! Tha cho a ta đi! E lên tiếng ngăn cản

-Không e! Để a dạy cho thằng nghèo này một bài học!

-Giờ mày có xin lỗi không?

Đến lúc này thì nó điên tiết lắm rồi

-Không đấy! Mày làm gì tao! Mặt nó lạnh đi

-Mày ngon!

Thằng chó lao vào nó, nó cúi xuống sút rất mũi giày vào chân thằng ôn làm thằng đó ngã ra sàn ôm chân. Thằng bạn thấy thế cầm chai bia tính đập nó nhưng nó bắt được, kéo người thằng đó xuống và lên gối không hề nhẹ. Hai thằng nằm ra nhà, mọi người và a.Tùng đi ra

-Mày nhớ đó! Tao với mày chưa xong đâu con ạ! Thằng PH kéo thằng kia chạy ra khỏi quán, trèo lên xe đi mất. A.Tùng, nhân viên quán và khách xúm lại

-Không sao chứ Bảo Nam? A.Tùng hỏi nó

-Dạ không sao a ạ! Lũ chó không làm gì được e cả! Thôi e về đây a!

-Ukm! Đi CẢN THẬN! A nhấn mạnh 2 chữ cẩn thận, nó gạt đầu đi ra, bỏ lại đằng sau là tiếng a.Tùng xin lỗi và trấn an khách. Đi qua chỗ e, nó đáp cho e một cái lườm sắc lẹm

Trên đường về, nó thấy ba xe đang đuổi theo. Thấy có truyện, biết là có chạy cũng không thoát, đành phải đổi mặt thôi, nó tấp vào lề đường, mau chóng xuống xe, lấy mũ bảo hiểm như 1 tấm chắn và vũ khí luôn. Là hai thằng kia, có thêm ba thằng nữa, mỗi thằng mang theo 1 ống tuýp sáng loáng

-ĐMM! Chạy đằng trời con chó!

Thằng PH chửi to xuống kằm tấp lao vào nó. Nó lấy mũ đỡ được, nhanh tay đâm vào bụng thằng chó làm nó đau điếng đánh rơi thanh túp. Nhanh, nó bắt được cây tuýp, tiện tay vụt tặng thằng chó một phát vào đùi trái. Cú vụt làm thằng ôn lơ đã ngã xuống, nó nắm lấy rồi giật mạnh con rồng trên tai. Thằng chó ôm tai ôm bụng

-ĐM chúng mày giết nó!

Bọn kia xông vào, nhưng

-DỪNG TAY!

Cả lũ đứng lại, e đi SH trắng tiến lại, xuống xe, thằng PH đứng dậy

-Bốp! Một cái tát từ e vào mặt thằng PH

-CÔÔÔ!

-Lũ hèn! Biền!

E quát, thằng chó lùm e, lùm nó rồi ra hiệu bọn đó lên xe. Xe chúng đi khỏi, e tiến lại

-A không sao chứ?

-Cảm ơn! Cô tốt quá! Nó buông lời mĩa mai

-Này! Tôi vừa cứu a đấy! E nhần mặt

-CẢM ƠN! Nếu hôm nay không có tiểu thư thì thằng nghèo rách chắc chết rồi! Cô có con mắt chọn được a người yêu tốt thật!

-A..!

-SAO! Bọn nhà giàu các người chỉ biết ăn hiếp và sống trên sự đau khổ và nước mắt của người khác thôi! Tôi đã tránh gặp cô nhưng đòi đéo cho!
ĐÚNG LÀ OAN GIA NGỒ HẸP!

Nó quát lên rồi lùm e, cái lùm làm đôi môi e nhọt đi vì sợ. Mặc kệ e đứng ngây ra đó, nó hăm hăm lên xe, nổ máy rú ga ầm lên đầy tức giận, xe nó vọt đi cho đến khi đèn xe sau của nó biến mất vào màn đêm hiu hắt.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Nó về đến nhà cũng đã 23h20, tất cả nhà đều đã tối om, nhưng nó chưa phải người ngủ muộn nhất, muộn nhất là bác bảo vệ. Cất xe nhanh, chào bác một câu rồi nó phi ngay lên phòng. Thay đồ, quần đùi cời trần nó đổ luôn xuống giường. Giờ nó nằm suy nghĩ về những lời nói của nó dành cho e, có hơi quá đáng không nhỉ? E là người giúp nó thoát khỏi trận đánh nhau không cân sức mà! Thôi kệ, như vậy là trong lòng nó e vẫn còn một chút...chấp nhận được. Cắm sạc vào điện thoại, số nghèo lại vang lên, nó thả hồn mình vào nghe và thiếp đi lúc nào không biết. Sáng hôm sau, nó tỉnh dậy, nhạc vẫn bật tại hôm qua quên chưa tắt, nó tắt đi rồi phi vào nhà tắm. Xong, vẫn như hôm qua, chào bác Q xong nó dắt xe ra, ông chào tạm biệt nó bằng một tràng rít thuốc lao ròn rã. Đang đi thì một chiếc ô tô màu đen đi trước xe nó lao đảo hết sang trái lại sang phải và kết thúc là một cú đâm đầu xe vào cây to trước đó nge cái “RẦM”. Nó mau phi tới và xuống xe, mọi người xung quanh cũng bu vào. Cửa xe được mở ra, bên trong là một người đàn ông ăn mặc sang trọng tầm 60t, to béo đang bất động, trên trán có vết va đập, máu đang chảy ra, phải gồng cứng người nó mới bẻ được ông cùng cái cặp ra

-Ai phụ cháu đưa bác ấy đi viện với ạ!

-Đây đây! Nhà tôi ở ngay đây để tôi giúp!

Một bác trai 40t đi ra, nó gật đầu. Mọi người phụ nó đưa ông lên xe. Nó lái, bác trai ngồi sau cho ông ngồi giữa ngã vào. Đến bệnh viện, đặt ông lên giường đẩy rồi bác sĩ và y tá đưa ngay vào phòng cấp cứu. Nó và bác ngồi đợi, trong lúc đó nó đã gọi cho chị Vân xin phép tới muộn và biết được bác kia tên Thuận. Sau 30p đồng hồ, đèn ở phòng cấp cứu tắt, cửa mở, bác sĩ tháo đi ra, nó và bác Thuận đứng dậy

-Dạ, ông ấy sao rồi bác sĩ? Bác Thuận hỏi

-Không sao ạ, chỉ bị ngất do va chạm vào đầu thôi, nằm ở đây hai ngày là khỏe lại!

-Dạ! Cảm ơn bác sĩ! Đồng thanh, bác sĩ cười rồi bước đi, cùng lúc ấy giường chở ông đi ra

-Ai là ng nhà bệnh nhân? Cô y tá gọi

-Dạ e! Bí quá nó nhận bừa

-Em theo chị đi làm thủ tục nhập viện!

-Dạ!

Nó đi theo mà không quên chào bác Thuận. Chết cha, hôm nay nó mang tiền với lại không biết ông ấy tên gì? Nó đánh bạo mở cặp ông ra. Ngăn đầu tiên đã thấy ví và một con Iphone ở đây. Mở ví ra, nào là bằng lái xe, chứng minh, thẻ ATM, và vài giấy tờ linh tinh nữa, tất cả đều mang tên Trần Long

Làm thủ tục xong, nó đi ra thì không thấy bác Thuận đâu nữa, bác ấy đã rời đi từ lúc nào không hay. Nó đi vào, ông mặc quần áo bệnh nhân nằm bất tỉnh, nó cầm điện thoại của ông lên, loay hoay mãi mới tìm được danh bạ, có “Bà Xã”, nó bấm gọi

-Alô ông xã à? Giọng của một người phụ nữ gần 50t trầm ấm vang lên

-Dạ cháu xin lỗi! Bác có phải là vợ bác Long không ạ?

-O! Cậu là ai, sao lại cầm máy chồng tôi?

-Dạ thưa bác! Bác ấy bị tai nạn, cháu đưa bác ấy vào viện rồi! Giờ bác ấy đang ở viện ABC trên đường HHT, dãy nhà A phòng 109 ạ!

-Vâng vâng, tôi sẽ đến ngay!

-Vâng! Chào bác!

Nó vừa cúp máy thì ông cựa mình

-Bác tỉnh rồi ạ?

-O cậu là..?

Nó không nói gì, đỡ ông ngồi dậy, ông nhắm mắt lấy tay day day lên trán

-Dạ! Bác bị tai nạn, cháu đưa bác vào đây đây ạ! Bác yên tâm đi, bác chỉ bị chấn thương nhẹ thôi, nằm ở đây 1,2 ngày là khỏi!

-Ukm! Sáng tôi nhớ là đang đi thì xe mất lái, sau đó đâm vào gốc cây và không biết gì nữa!

-Dạ!

-Cảm ơn nha chàng trai! Ta nợ cậu một mạng sống!

-Áy chết! Bác đừng nói thế, đi đường thấy người gặp nạn giúp đỡ là chuyện bình thường mà!

-Ukm! Cậu tên gì?

-Dạ cháu tên Bảo Nam !

-Ồ! Tôi là...

-Vâng, bác là bác Long!

-O? Sao cậu biết?

-À, là thế này bác! Chị y tá kêu cháu vào làm thủ tục nhập viện. Ngặt nỗi cháu không mang theo tiền, bí quá cháu đánh liều lấy ví và điện thoại của bác nên cháu biết đó thôi! Nhưng mà bác yên tâm đi, ngoài điện thoại và ví tiền những thứ khác cháu không động đến đâu ạ! Còn tiền, trong ví bác có 20 triệu, cháu nộp 2 triệu tiền viện phí và 200 ngàn tiền linh tinh, vậy là còn 17triệu 800. Nếu không tin bác có thể kiểm tra lại!

Nói rồi nó đưa tay định lấy cái cặp đang nằm trên tủ để đồ bệnh nhân xuống

-Thôi thôi! Cậu để đấy đi! Ông xua xua

-Dạ! Nó thôi

-Khà khà! Tôi chưa thấy ai nói chuyện lại thật thà như cậu đâu! Mà kể cả cậu có lấy tiền đi thì cũng đâu có sao, cậu đã cứu tôi mà!

Nghe câu này mặt nó trùng hần xuống

-Tiền thì ai mà chả quý phải không bác, đối với một đứa vừa nghèo vừa mồ côi như cháu lại càng quý! Cháu cần tiền thật nhưng lương tâm và lòng tự trọng của con người còn quý hơn! Tiền của ai người ấy hưởng, lấy đi khác nào quân ăn cướp! Khác nào.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

-....khác nào bán rẻ nhân cách! Vớ lại hôm nay con đưa bác vào đây đâu phải để lấy đi tiền và nhận lời cảm ơn của bác!

-O! Con cho bác xin lỗi , bác không có ý đó đâu!

-Dạ không sao ạ! Hihi!

Nó gượng cười chua chát

-À mà này giờ bác quên không hỏi con bao nhiêu tuổi? Ông hỏi để chữa cháy

-Dạ con 24! Còn vừa tốt nghiệp và giờ đi làm được hơn một tuần rồi!

-Ukm, bằng tuổi con gái ta. Thế con đang làm ở đâu?

-Dạ, con làm ở tập đoàn Thành Long ạ!

-Hả? Ông tròn mắt

-Sao ạ?

-À..không có gì?

Nó cười nhìn đồng hồ, 8h15

-Thôi, bác nghỉ ngơi đi, cháu đã gọi cho vợ bác rồi, chắc tí bác gái vào đây thôi! Giờ cháu xin phép cháu phải đi rồi! Nó đứng dậy

-Cho ta địa chỉ để hôm bữa ta qua cảm ơn!

-Dạ không cần đâu ạ! Nếu có duyên bác cháu ta sẽ gặp lại!

Nói xong nó chào ông rồi đi ra luôn, bỏ lại đằng sau là một nụ cười cùng những cái gật đầu hài lòng. May quá, quần áo không bị dơ, nó lên xe. Xe nó vọt đi ra khỏi cổng bệnh viện, cũng vừa lúc ấy, một chiếc SH trắng đi vào. Đến công ty, nó mau mải vào phòng làm việc. Mấy anh chị đã biết lí do nó đến muộn nên phải qua một đợt tra khảo thì nó mới làm việc được. Một ngày làm việc đầy hiệu quả, nó cùng e Dream huyền thoại trở về. Thấy thềm nó vô quán bên đường mua nước mía. Trong lúc chờ đợi, nó đưa mắt nhìn xung quanh, HN cuối hạ đầu thu nhìn thật đẹp. Bỗng bên kia đường, con SH của e đi qua, thằng chó PH cầm lái, e ngồi sau ôm rất chặt lấy nó, trên tay thằng đó còn đeo băng tữ vụ đánh nhau lần trước. Tự dưng nó thấy tức khi chứng kiến cảnh ấy, nó cũng chẳng hiểu sao nó lại như thế nữa. Nhưng thôi, nó gạt phăng ý nghĩ đó đi, đón lấy túi nước mía, trả tiền rồi lên xe trở về nhà. Mấy ngày sau đi làm cô phiếu của công ty nó vẫn cao và ổn giá, không biến động nhiều lắm, nó cũng gặp e ở công ty vài lần, những lần đó e có điều gì muốn nói với nó nhưng nó coi e như người vô hình, bước đi thật nhanh qua mặt e. Buổi tối, hôm nay trăng thanh gió mát nên nó cười xe lòng vòng hóng gió. Thấy có quán trà đá đông khách nó đi vào. Nhưng vừa định phi xe vào thì đập vào mắt nó là cảnh tượng của vụ xô xát trước cửa một khách sạn lớn. Không ai khác đó là e, thằng PH và một con nhỏ xinh xắn ăn mặc không thể hờ hang hơn được nữa. E đánh nhỏ kia thì bị thằng PH tát và đẩy e ngã. E đứng dậy lên xe đi luôn, thằng khốn kia ôm con nhỏ vào trong. Chứng kiến cảnh ấy mà bàn tay nó siết chặt lại lúc nào không hay! Nó đang cảm phần thằng chó kia vì đối xử với e như vậy sao? Nó chẳng hiểu thế nào nữa! Thở dài một cái rồi nó quay xe đi về. Nằm vật ra giường, nó trằn trọc mãi không tài nào ngủ nổi. Lòng nó như lửa đốt, nó đang lo lắng cho e, một người con gái xa lạ, một cô nàng tiểu thư danh giá đã gây cho nó bao rắc rối! Không biết e có làm gì đại đột kô?...Hàng trăm câu hỏi đặt ra trong đầu nó về e và cùng với đó nỗi lo cứ tăng dần lên. Chẳng nhẽ nó...e rồi sao?

-”Không! Thằng điên này! Mày nghĩ cái quái quỷ gì thế? Việc gì mày phải lo lắng cho cô ta chứ! Cô ta là tiểu thư khinh người như rác mà! Mày ghét cô ta, đứng rồi mày ghét, cực kì ghét”

Nó tự dẫn lòng mình ra rồi đem bao suy nghĩ và lo lắng ấy chìm vào giấc ngủ! Nhưng chàng trai trẻ ạ, “ghét của nào Trời trao của ấy”, ông Trời đã gán gếp hai người thành một đôi Bảo Nan à!

22h15, đang ngủ thì điện thoại reo, nó lò dò mở mắt cảm lên, số lạ

-Alô!

-A Bảo Nam phải không? Một giọng nói quen quen

-Ukm! Mà ai vậy?

-E là Yên Mi đây!

Nó choàng tỉnh, là e. Nó mừng quýnh lên vì e vẫn bình thường nhưng cô bình tĩnh

-Sao cô có số của tôi vậy?

-E xin chị Vân!

Hôm nay e ngoan dữ, gọi a và xưng e cơ đấy

-Gọi có việc gì?

-E đang buồn! A ra nói chuyện với e được không? Đang thất tình thì có, nhưng mà giọng e như đang say thì phải

-Xin lỗi! Tôi và cô chả có chuyện gì để nói với nhau cả! Mà tôi là gì của cô mà cô gọi tôi ra nói chuyện chứ?

-Bạn!

Câu trả lời của e làm nó ngỡ ngàng

-Bạn ư? Thế lại phải xin lỗi cô thêm lần nữa nhé! Tôi và cô hình như đang ghét nhau đấy! Mà lũ bạn của cô đâu, anh người yêu quý hoá của cô đâu rồi?

-A đừng nhắc đến thằng khốn đó nữa! Hai đứa bạn kia giờ này không ra ngoài được, e chỉ biết còn mỗi a thôi, e đang ở quán Mây Chiều trên đường XXX! A đến đi!

-Nếu tôi không đến thì sao?

-Tùy a!

Rồi e cúp máy cái rụp. Nó cũng đứng dậy và đi luôn vì ló no cho e, thân gái một mình ở ngoài trong đêm tối thì không ổn. 25p đi xe, kia rồi, e đang một mình ngồi trên bàn, quán chỉ còn lác đác vài khách ở bàn khác. Nó dựng xe, tấp vào lề rồi tiến lại chỗ e ngồi, trên bàn, 4 chai heineken đã hết nhãn, tửu lượng e ghê thật

-Tưởng a không...

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Tưởng a không đến? E lờm yêu nó

-Tuy ghét cô nhưng tôi cũng là một thằng đàn ông! Không thể bỏ rơi một cô gái xinh đẹp như cô được! Nó ngồi xuống

-Sao? Hôm nay có việc gì mà tiểu thư nhà ta uống bia một mình vậy? Tuy biết hết nhưng nó tỏ ra không hay

-Hừ! Thằng PH chó chết! E cho nó bao nhiêu thứ và yêu nó, thế mà nó giám lừa e dẫn gái vào khách sạn ngủ!

-Hừ! Thì ra cô bị đá à?

Nó cười nhếch mép, e rơi nước mắt rồi róc ngược chai bia, nhìn mà khiếp

-Cô tưởng một tình yêu dùng tiền để gắn kết là được sao, thằng đó nó chỉ yêu tiền của cô thôi! Đừng rơi nước mắt vì nó, ngoài đời còn nhiều người tốt mà!

-Dạ! Hihi! E chia tay nó rồi! Giờ e uống cho hết mai là quên luôn!

-Okê! Để tôi uống với cô! Người thất tình với kẻ không tình yêu, hợp cạ quá còn gì! Hehe!

-Hihi! E cười tít mắt

Nó búng tay

-Cho e 10 chai bia chị ơi!

-Ồ! Có liền e!

Nói cho oai thôi chứ 2 chai là nó ngà ngà say rồi, còn e uống ghê quá, 5 chai nữa đi bay. Thấy không ổn, nó ngăn e lại

-Thôi! Cô say quá rồi, đừng uống nữa!

-Không! E chưa say, e muốn uống!

E lắc đầu rồi gục xuống bàn, nó đỡ e dậy, người e mềm nhũn ra rồi, một hương thơm nhẹ toả ra làm nó dễ chịu

-Tính tiền chị ơi!

Xong nó dịu e ra

-Xe cô đâu?

-E không đi xe! Giọng e xin nghe đáng yêu lắm

-Ồ! Nhà cô ở đâu để tôi đưa về?

-Khu trung cư Hoà An, tầng 3 phòng 102!

-Ừ!

Nó phải nhờ chị nhân viên đưa e lên xe. Nó cởi áo trắng ra buộc hai người lại vì sợ e đổ. Về đêm mặc áo phông đi ngoài đường rét sun tờ rím rồi, như giờ người nó nóng hừng hực, cơ thể e áp sát vào lưng nó, lần đầu trong đời nó gần phụ nữ đến vậy. Đến nơi, nó dịu e lên, e không biết nữa rồi. Quái, giờ nó mới khó hiểu, ba e là chủ tịch tập đoàn lớn sao e lại sống ở đây nhỉ? Nhưng mà thôi chả còn hơi đâu mà thắc mắc, mau đưa e về nhanh kẻo cảm thì xong. Toát mồ hôi mới đưa e lên được. Vừa đến gặp ngay một chị khá trẻ, trên 25t

-Dạ e chào chị!

-Ukm! Cậu là bạn trai Yến Mi à?

-Không! E là bạn thôi! Cô ấy uống say e đưa về ạ!

-Uk! Thôi mau vào đây!

Nó tròn mắt khi chị có chìa khóa phòng e. Oh, phòng e không khác gì phòng nó cả! Đỡ e gần vào đến giường thì

-Ậm ọẹ!

E nôn ra đầy người nó và e, nữa, nó lấy cái áo hừng luôn, kinh vì luôn

-Cậu chịu dơ một chút, tôi thay đồ cho Yến Mi xong sẽ lấy đồ của chồng tôi cho cậu thay!

-Dạ!

Nó đi vào nhà tắm gội sạch những gì mà e để lại. Sau 10p chờ đợi thì chị cũng quần áo cho nó thay và đóng đồ của nữa. Rửa ráy xong, cho quần áo vào máy giặt rồi nó đi ra, đồ của chồng chị vừa phết. Đi qua, e đang nằm đắp chăn. Ngồi nói chuyện vs chị, tâm sự hết tất cả cuộc đời của nó cho chị nghe và chuyện của e nữa, và nó cũng biết được chị tên Hạnh, 27t, chồng tên Chung, hai anh chị là hàng xóm thân thiết nhất của e, đó là lí do mà chị có chìa khóa phòng e, chồng chị đi công tác, chị ở nhà vs con gái chị 2t

-Haizzz! Khô thân con bé! Cảm ơn e đã đưa e ấy về!

-Dạ! Không có gì chị!

-Xin lỗi e chị phải về rồi! Bé Bi cũng đang ốm, e chịu khó chăm sóc Yến Mi nhé!

-Dạ! Mà chị không sợ e làm gì cô ấy à?

-Không! Ánh mắt của e khi chị gặp và lời tâm sự của e, chị tin e không phải là loại người ấy! E không giống như những đứa con trai khác đưa Yến Mi về đây!

-Uầy đâu biết được chị! Hehe!

-Thằng quý! Chị cóc nhẹ đầu, lờm yêu nó rồi đi ra

Giờ chỉ còn nó và e, một nam một nữ trong phòng. Nó ngồi xuống giường. E xin ngủ trông thật đẹp và dễ thương, khuôn mặt tròn vs hai má bầu bĩnh ửng lên vì bia, đôi môi chúm chím mời gọi. Trong tình cảnh thế này nó có thể chiếm đoạt mà không gặp bất kể sự phản kháng nào, nhưng nó không phải là loại người khôn nạn đó

-Nếu không chanh chua thì e là thiên thần đấy Yến Mi à!

Nó cười véo má e rồi đi ra bàn máy tính. Cắm USB nó tiếp tục làm nốt bản khảo sát. Sau đó nó phơi quần áo, quá giấc lên nó thức đến sáng luôn. 4h, vscn xong, nó mặc quần áo rồi đi chợ mua đồ nấu cháo cho e. Nồi cháo vừa xong được 10p thì

-A.A.A! E hét lên, nó từ trong bếp phi ra, e đang ngồi tựa lưng ôm chần, tay day day đầu

-Cô tỉnh rồi à?

E nhì nó , sau đó khẽ nâng tấm chần lên rồi cúi xuống, lại ngẩng lên nhìn nó đầy tức giận

-Thằng khốn! Hôm qua mày làm gì tao?

-O? Làm gì làm gì?

Nó ngo ngác, e khóc bật dậy đi vào nhà tắm với tấm chần quấn thân. Nó đứng hình luôn, chả nhẽ e không mặc gì? Thôi! Xong đời nó rồi. 5p sau e đi ra

-Mày còn đứng đó à? Cút ra khỏi nhà tao ngay! E quát

-Nghe tôi giải thích đã!

Thế là e tiến lại đẩy nó ra khỏi nhà

-Giải thích cc gì! Tao cứ tưởng mày tử tế lắm ai ngờ mày cũng khôn nạn cả thôi!

-Cô hiểu nhầm rồi!

-”BỐP”! Một cái tát rất mạnh từ e vào mặt nó, và cũng....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

...cũng coi như chấm dứt tất cả sự biện bạch từ nó cho e, nó thần thờ để e đẩy ra khỏi cửa

-”RẦM!” Cửa phòng đóng lại, nó đứng bàng hoàng ở cửa, bên trong là tiếng khóc nức nở của e. Cửa phòng đối diện mở ra, là chị Hạnh

-Chị! Sao hôm qua chị lại...? Nó nhăn mặt nhìn chị, 5 đầu ngón tay còn in hằn trên má nó

-Chị xin lỗi ! Thôi e về nghỉ đi! Mọi chuyện để chị lo liệu! Ồn thôi!

-Vâng! À e nấu cháo cho Yên Mi để trên bếp đó! Nếu cô ta hiểu ra thì chị cô ta ăn giùm e, không thì chị đồ đi cũng được! Nó hơi tức

-Ukm! Thành thật xin lỗi e, sáng chị định sang nhưng bé Bi quấy quá!

-Dạ không sao, e hiểu mà! Thôi e về đây ạ, chào chị!

-Ukm!

Nó thở dài rồi bước đi. Về đến nhà, việc đầu tiên nó làm là nhúng khăn mặt vào nước đá rồi đắp lên má để xua đi sự nóng rát của cái tát e vừa cho nó. Xong nó gọi cho chị Vân

-Alô! Chị nghe nè Bảo Nam!

-Dạ chị! Nó giả giọng uể oải

-Uà e sao vậy?

-E bị sốt chị ơi! E xin chị e nghỉ làm một ngày được không ạ?

-Ukm! E mệt thì nghỉ, không sao cả!

-Dạ! E cảm ơn chị! E làm xong bản khảo sát rồi, tí e gửi vào mail cho chị!

-Ukm! Thôi e nghỉ đi nha!

-Dạ! Bye chị!

-Ukm! Bye e!

May mà có sếp tốt bụng, mấy tuần đi làm mà 1 đi muộn 1 nghỉ ốm chắc chết nó quá! Thôi đã ổn ổn rồi, chuyện của nó và e ra sao thì ra, nó mặc kệ! Con buồn ngủ và mệt mỏi vì 1 đêm thức trắng ủa tụi, bỏ bao công sức ra, không được cảm ơn mà còn phải một cái tát đau đớn làm nó càng chán nản

-Ông trời ơi, sao ông lại đùa cợt với con! Con vừa nghèo vừa mồ côi chưa đủ hay sao giờ lại còn bị người ta hiểu lầm nữa chứ! Đúng là làm phúc phải tội mà huhu!

Nó than vãn rồi đập đầu rất mạnh vào gối bất tỉnh luôn.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Giờ còn mình e vs căn phòng trống, vì hiểu lầm nó lên giờ đây tất cả đối với e như sụp đổ. E nức nở ngồi khoanh tay bó gối trên giường như người mất hồn vì cho rằng đêm qua nó đã lấy mất sự trong trắng của e rồi

-Huhu! Sao a lại làm như vậy vs e chứ? Sao a lại làm vậy hả Bảo Nam? A có biết là e...!

-Cốc! Cốc! Cốc!

Dòng suy nghĩ và lời nói của e bị những tiếng gõ cửa của ai đó. Biết là nó đã đi lên e thần thờ bước xuống giường, cánh cửa mở ra, là chị Hằng. Chị cười với e rồi đi vào trong, e thùng thảng đi theo

-E làm sao thế Bống? Mà cậu thanh niên hôm qua đưa e về đây đi đâu rồi?

Tuy chị biết hết nhưng vẫn tỏ vẻ lo lắng

-Hức! Chị đừng nhắc thằng khốn đó nữa, e đã bị vẻ đẹp trai, chính trực của thằng đó lừa gạt rồi! E nghĩ nó là người tốt, e thích... nhưng thật không ngờ!

Đôi mắt e lại chảy nước ra

-Ý e là Bảo Nam à? Như được thể chị vô đề luôn

-Ờ? Sao chị biết? E lau nước mắt ngo ngác

-Chị xin lỗi Bống! Vì chị mà e đã hiểu lầm Bảo Nam?

-Xin lỗi là sao? Vì chị mà e hiểu lầm a ta là sao? E tròn mắt

-Là thế này! Đêm qua e ấy đưa Bống về đây và gặp chị! Chị định bụng để cậu ấy đỡ e vào giường rồi đuổi ra như những lần trước mấy cậu thanh niên đưa e về! Nhưng vừa vào e đã nôn hết vào e và cậu ấy rồi. Đánh ra e ấy phải ở lại, chị thay đồ giúp e rồi mới về lấy quần áo a Chung cho Bảo Nam mặc tạm. Sau đó hai chị e ngồi tâm sự, chị đã biết được hoàn cảnh của e ấy! Bảo Nam là người đàn ông tốt, chị giám khẳng định với e như vậy! Chị rất an tâm nên đã để e ấy chăm sóc e, nhưng chị đáng trí đã không mặc đồ cho e vào, đó là lí do mà e hiểu lầm Bảo Nam! Sáng chị định sang đây từ sớm nhưng bé Bi quấy quá chị không đi được! Chị xin lỗi nhưng thực tình e đã hiểu lầm Bảo Nam rồi!

-Biết là vậy nhưng...!

E đã hiểu, hiểu ra nhưng vẫn nghi ngờ, cũng đúng thôi, ai dám khẳng định đêm qua không có chị ở đây nó không làm gì e chứ

-Chị biết e đang định nói gì? E vẫn còn nghi ngờ không có chị ở đây cậu ấy sẽ làm gì e đúng không? Chỗ phụ nữ với nhau chị nói thật. Đây là người từng trải, a.Chung đã lấy đi cái đó của chị, chị biết cái cảm giác lần đầu tiên nó như thế nào! Tuy a ấy rất khéo nhưng mấy ngày sau chị vẫn âm ỉ! Yên Mì, nếu e bị thế thật thì chị hỏi giờ e cảm thấy thế nào?

Câu hỏi của chị như sét đánh ngang tai làm e choàng tỉnh

-Dạ...e...bình...thường!

-Thế e còn gì nữa! E đó, vừa tỉnh dậy, chưa hỏi rõ đầu của tai nheo gì mà đã xồng xộc đuổi với chủ người ta ra ngoài rồi, lại còn tát một cái in 5 đầu ngón tay trên mặt người ta nữa chứ!

Chị khẽ trách e. Như hiểu ra tất cả mâu thuẫn đã được giải quyết, mặt e xị ra, e thần thờ ngồi phịch xuống ghế. E giờ tay phải lên, cái tay đã tát nó, nó như tê dại đi vì vừa làm việc không lên làm. Chị Hằng biết ý ngồi xuống kéo e vào lòng vỗ về

-Huhu! E xin lỗi! E sai rồi! Huhu!

E úp mặt vào ngực chị thút thít. Chị nâng đầu e dậy, rút khăn mùi xoa lau nhẹ nước mắt cho e

-Bóng của chị ngoan nào, nín đi e! Chị hiểu mà! Người e cần xin lỗi là Bảo Nam chứ không phải chị! E tát và chửi e ấy là lòng tốt và lòng tự trọng của Bảo Nam bị tổn thương lắm đấy e biết không!

-Dạ! E biết phải làm gì rồi hức!

-Ukm! Bóng ngoan lắm! À chị quên Bảo Nam còn dậy sớm đi chợ mua đồ về nấu cháo cho e nữa đấy, e ăn đi cho nóng!

-Dạ! E ngượng ngiu

-Thôi thế nhé! Giờ chị phải về xem bé Bi thế nào đây!

-Dạ!

Chị cười rồi đi ra, giờ lại còn một mình e. E đứng dậy đi ra phía cửa sổ nhìn ra ngoài. Đập vào mắt e là bộ quần áo MU của a Chung đang phơi ở hiên, e buồn đi vào nhà tắm vsen. Vào trong bếp, e mở vung nồi cháo nó nấu ra, vẫn còn nóng. Một mùi thơm phả lên kích thích con đói trào dâng trong bụng e. Múc một tô để lên bàn, e ngồi xuống. Đưa thìa cháo vào miệng, vị ngọt ngon và ấm áp cứ tăng dần lên ở lưỡi e. Tự dưng e nhớ đến lời của mẹ e

-”Khi ta ăn đồ của người khác nấu cho mình mà ta cảm thấy ngon thì đó là do nguyên liệu tốt và nấu giỏi nhưng chỉ là một phần nhỏ, còn lại chính là sự quan tâm, lo lắng và yêu thương mà người nấu đã bỏ vào đó”

Giờ e thấy rất ân hận, thìa cháo ngon bao nhiêu e lại thấy lỗi làm của mình tăng lên bấy nhiêu. Tuy thế nhưng e không dừng ăn được, cháo nó nấu thực sự rất ngon! Ăn xong, e lên giường ngủ một giấc đến chiều.

Còn nó, sau giấc ngủ mê mết, nó ư ề oải thức dậy. Cái cảm giác đầu tiên nó cảm nhận được không phải thứ gì khác ngoài sự đau rát ở má phải. Nó mắt nhắm mắt mở đi vào nhà tắm, soi vào gương

-Đạch! Sao sưng to dữ vậy?

Nó chửi khi mặt nó như lệch hẳn sang bên phải

-Không xong rồi! Sáng mai mà tha cái mặt này đi làm chắc ông bà.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

-...trong phòng tra khảo mình chết mất!

Nó mặc quần áo rồi xuống nhà đi xe ra hiệu thuốc. Nhìn mặt nó, chị bán thuốc cười cười

-E bị người yêu đánh gen à?

-Hả à dạ không? E..e đánh nhau ạ!

Chị không nói gì đưa cho nó lọ thuốc bôi. Trả tiền xong nó đeo khẩu trang té vội về nhà. Sáng hôm sau nó tỉnh dậy, may quá mặt nó đã gần trở lại bình thường. Vsen, ăn uống, thay đồ xong, nó cùng e Dream huyền thoại đi làm. Đến công ty, tuy là người bị hiểu lầm nhưng nó vẫn rất sợ, sợ đối mặt với e, nó bước thật nhanh lên phòng làm việc. Vâng, vẫn phải trải qua một cuộc hỏi han về việc nó ôm của anh chị xong nó mới được ngồi vào bàn làm việc. 3h đồng hồ trôi qua, không thấy ho he gì, nó thở phào vì bà la sát không tới, thế nhưng nó đã làm. Đang tung hứng làm việc thì cánh cửa phòng mở ra, nó tròn xoe đôi mắt khi e bước vào. Tất cả(trừ nó) đứng dậy

-Dạ chào cô chủ! Đồng thanh

Nó không ớ gì, ngồi im thín thút

-Dạ! E chào mọi người!

E chào xong tiến lại chỗ nó, tìm nó đập thình thịch

-A...a ra đây gặp e một lát được không?

E cúi mặt nói nhỏ nhẹ, giọng e thật ngọt. Nó lạnh mặt đứng dậy đi theo e, bỏ sau lưng là những con mắt ngạc nhiên của anh chị. Ra chỗ ban công khá vắng, nó quay lại nhìn e, e đứng lại ngượng ngùng nhìn nó

-Sao? Cô gọi tôi ra đây có chuyện gì? Nếu gọi tôi ra đây để nghe cô chửi ruà thì xin lỗi tôi không có time!

-E..E xin lỗi! Là e không tốt! E đã hiểu lầm a! Là e không tốt! E xin lỗi!

Nghe những lời ấy từ e nó thấy vui sướng và nhẹ nhõm lắm vì e đã hết hiểu lầm, nhưng nó không thể hiện ra bên ngoài

-Cô chẳng có gì phải xin lỗi tôi cả, luôn bị người khác đề phòng và nghi ngờ đối với một thằng nghèo như tôi đã trở thành chuyện quá đỗi bình thường. Nhưng tôi muốn nói cho cô điều này! Hãy tìm hiểu kỹ lưỡng mọi việc trước khi đưa ra hành động, đừng như tôi và cô, đến lúc đó cô hối hận cũng đã muộn rồi! Thế thôi, chào!

Nói xong, nó bỏ e đứng chờ người ra đây mà đi về phòng làm việc, từ lúc đó nó không thấy e nữa. Một ngày làm việc hiệu quả trôi qua, nó lên xe ra về. Từ nhà xe đi ra, nó lại bắt gặp e và thằng PH đang giằng co, thằng ôn nắm tay e, e vùng vằng bỏ ra

-Mặc kệ! Chuyện của mấy người đâu liên quan gì đến tôi, lượn cho nó lành!

Nó phóng qua, nhưng vừa chỗ hai người thì

-A! Thằng chó chết! Mày đây rồi!

Thằng ôn quát lên, rút dao ra rồi lao vào nó. Vì phản xạ tốt lên nó tránh kịp, nhưng vẫn bị xướt qua tay, nó ngã ra sau, tiện chân đạp vào bụng thằng chó. Xe và người nó đổ, nó nhanh đứng dậy, thằng kia cũng thế. Thằng chó lại lao vào nó đâm loạn xạ, nó loay hoay đỡ đòn và thêm một phát cú nhẹ vào tay trái

-Tao...A.A.A! Thằng ôn giờ dao lên thì bị e đập mạnh mũ bảo hiểm vào đầu

-Vì thằng đó mà cô dám đánh tôi?

-Thì sao? A ấy còn tốt gấp vạn lần thằng khốn nạn như mày!

Thằng ôn kia định lao vào e nhưng vừa lúc ấy hai anh bảo vệ cầm côn lao ra và nó cũng thế. Thấy không ổn

-Chúng mày nhớ mặt tao đấy! Chưa xong truyện đâu!

Thằng chó quát rồi chạy đi. E hốt hoảng đến chỗ nó

-Tay a chảy máu rồi kìa, qua đây để e băng lại!

Nói xong e nắm lấy tay nó, nó gạt phăng ra, e thần thờ nhìn nó

-Cảm ơn! Tôi không sao! Từ lúc gặp cô tôi gặp không ít phiền toái rồi đấy!

Nó thở dài rồi ra dựng xe lên, e theo ra

-E..e xin lỗi!

-XIN LỖI THÌ LÀM ĐƯỢC QUÁI GÌ CHÚ! ĐEN ĐUI!

Nó quát rồi rồ ga phi luôn, bỏ e ở đằng sau khóc rầm rức. Về đến nhà, nó thấy mình hơi quá khi mắng e, nhưng mà thôi, mắng cho bồ tức, mấy kh thằng nghèo như nó được mắng người giàu hĩa hĩa

Mấy ngày sau, bà la sát không làm phiền nó nữa, chắc bị mắng ghét nó luôn rồi, nhưng mà nó kệ, quen biết ế j đâu Nói thế thôi chứ nó cũng thấy nhớ, nhớ đôi mắt mĩt ướt, giọng nói chanh chua của e, bộ dạng lúc e say xin và đặc biệt là cái tát của e, nó chẳng hiểu ra làm sao nữa. Ngày 25/9, sau một ngày làm việc mệt mỏi, nó mau chóng về nhà. 20h40, đang ngủ thì điện thoại reo, nó cầm lên, là chị Vân

-Dạ e nghe chị!

-E đến công ty mau, có chuyện gấp, ta phải họp ngay!

-Dạ! E đến liền!

-Phòng 305 trên cùng đó!

-Dạ!

Nó hít 1 hơi thật sâu rồi bật dậy mặc quần áo. Khi đến nơi thì phòng tối om. Nó mở cửa ra

-Ooo!

Nó ngó người ra, anh chị phòng nó, chị Vân và cả e nữa, họ đang cười tươi với nó, đằng trước là chiếc bánh sinh nhật đầy nến. Và bài hát chúc mừng sinh nhật vang lên, nó thật sự hạnh phúc, vì mãi mê làm việc đến ngày sinh nhật mình nó cũng quên và hơn Hai chục tuổi đầu đây là lần đầu tiên nó được tổ chức sinh nhật. Nhạc vừa dứt

-Bảo Nam vào ước rồi thôi nên đi e!

Chị Vân cười, lúc này nó....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Đến lúc này nó mới bừng tỉnh, ngượng cười tiến lại, ước rồi thôi nên

-Hoan hô!

Tất cả vỗ tay, đèn bật lên, căn phòng trang trí thật đẹp bằng nhiều bóng bay và dây kim tuyến

-Bảo Nam cắt bánh đi e! Lại là chị Vân

-Dạ!

Nó cầm dao xắt bánh ra, còn lại mọi người bày bánh kẹo và nước ngọt. Họ quây quần bên nhau như a chị e một nhà

-Hôm nay e thật sự rất vui, rất hạnh phúc vì đây là lần đầu tiên e được tổ chức sinh nhật! E cảm ơn tất cả mọi người!

-Uầy! E cảm ơn mọi người ít thôi! Người mà e cần gửi lời cảm ơn nhiều nhất là Yến Mi đó, e ấy đã làm tất cả mọi thứ đó! E ấy chuẩn bị từ sớm lắm đấy e biết không! Chị Vân nháy mắt cười nhìn nó

-Đúng đó! Anh chị chỉ việc đến dự và ăn bánh thôi! Chính anh còn bắt ngờ khi cô chủ à nhầm Yến Mi gọi điện đến mời mà!

A Thiện nói, cả bọn gật đầu. Nó nhìn e bằng đôi mắt chân thành nhất, e đỏ mặt cười ngượng gạo. Ăn uống xong, mọi người chào nhau, chào nó và e đi về, hai người ở lại dọn dẹp. Làm thì lâu nhưng phá thì nhanh lắm. Có những lúc thật trùng hợp tay nó và e cùng chạm vào một thứ, hai đôi mắt lại nhìn nhau không chớp, nó như bị hớp hồn bởi khuôn mặt thiên thần và đôi mắt long lanh biết nói của e. Nhiều lần nó cứ dơ ra, e phải chủ động rút tay lại, nó mới choảng tỉnh cười ngượng gãi đầu, e cũng chẳng kém, mặt e đỏ ửng lên, e lảng đi dọn cái khác. 20p sau, cuối cùng nó và e cũng xong, hai người đi xuống lấy xe. E không đi xe, e gọi cho ông lái xe cho cha e tới đón. Nó và e quốc bộ đi ra, nó đang xe còn e vẫn đang ăn đĩa bánh

-Hôm nay, thật sự tôi à nhầm a rất cảm ơn e! Nó nói nhỏ nhẹ như con gái vì ngượng

-Hihi! Cuối cùng a cũng xưng a và gọi e với e rồi! E cười tí mắt, nụ cười thật đẹp, nó bị nụ cười ấy của e mê hoặc

-Ồ! Nhưng mà chưa hết ghét đâu đấy! Vẫn có thể xưng tôi và cô ngay và luôn à!

-Hihi! Không sao ạ! E sẽ làm cho a hết ghét e! Hihi!

Câu nói và nụ cười của e làm hồn nó flả khỏi xác lần hai

-Ý quên!

Nó giật mình, e nói rồi mở túi xách lấy ra một tệp quà nho nhỏ được bao giấy bạc bóng loáng, gắn thêm một chiếc nơ xinh xắn

-Quà sinh nhật của a này! Hihi!

-Ukm! A cảm ơn! Nó đón lấy

-Mà khi này a ước gì vậy, nói e nghe được không, tò mò quá à! E chu mỏ lên nhìn đáng yêu lắm

-Không! Đó là bí mật!

-Đi mà! Nói e nghe đi!

-No!

-Năn nỉ đó! E xị mặt xuống làm nũng nó, lần đầu tiên nó được một người con gái nũng nịu

-Thôi được rồi! Dù sao khanh có công lớn với trăm nên trăm sẽ cho khanh biết bí mật quốc gia đó!

-Ghét! Nào nói e nghe!

-A ước sau này sẽ lấy được e đó! Hehehe! Nó cười toe toét

-Đáng ghét! E đồ mặt đấm nó một phát, tiện tay quệt bánh vào mép nó

-Nè! Giỡn mà! Quệt gì thế, không đùa trẻ trâu bôi bánh be bét đâu nhé!

-Hihi! E cười tít mắt rồi bỏ thứ thừa vào thùng rác

-E xin lỗi! Giờ e lau cho nha!

Nói xong e kiễng chân lên. Nó tưởng rằng e sẽ lau bằng tay nhưng không ngờ e...dùng miệng. Nó đứng hình khi môi e chạm mạnh và mép nó, nó cảm nhận được lưỡi e đang liếm. E bỏ ra, nó tròn mắt nhìn e, e đồ mặt nhìn nó nhưng đôi mắt e long lanh và mặt e không cúi xuống, đúng lúc ấy xe chờ e đến. E thấy thế lại kiễng chân lên và “chụt”, “chụt”. E tặng mỗi bên má nó một nụ hôn, trềng má phải e còn giữ 5s. Đôi mắt nó mở to hết mức có thể vì hành động rất chi là “ngầu” từ e

-Bảo Nam ngốc! Chàng ngốc! Hihi!

E đồ mặt cười rồi le te chạy ra xe, chiếc ô tô đi mất, bỏ lại nó đần ra như động cơ chết máy

Về đến nhà nó vội mở quà của e ra, là sấp giấy nhỏ xinh được e làm rất tỉ mỉ. Rất nhiều thứ tiếng khác nhau, sau đó không biết bao nhiêu từ e xin lỗi tròn trịa nắn nót. Vài dòng cuối

-Hihi! Chúc mừng sinh nhật a! Xin lỗi vì thời gian qua đã làm a phải giận, e xin lỗi! E đã mất rất nhiều thời gian để tra mạng và làm nó cho a, tròn 2400 từ đó! Đừng giận e nữa, hết giận thì nhắn tin lại cho e! Bé Bống!

Nó vui sướng quá, nếu có thể nó sẽ bắn lên cung trăng rồi lộn ngược về trái Đất để diễn tả sự vui sướng ấy. Nó cầm điện thoại lên

-E hèm!

-Hihi! E biết thế nào a cũng nhắn lại à!

-Đừng tương bờ! Hết giận mới được 65% thôi!

-Èo ít quá à! Nhưng mà không sao, e sẽ cố gắng hihi! (đăng sau là hàng loạt icon quyết tâm)

-Ukm! Mà nè, sao vừa này...hôn tôi!

-Cái a này kì quá à!(đăng sau là icon đồ mặt và giận dữ)

-Hi! Thì e làm kì thì a hỏi kì!

-Híc! Không thèm nhắn tin với a nữa! A ngủ ngon!

-Ukm! Ngủ ngon thiên thần giám ăn!

-Icon tức giận!!!

E không nhắn tin lại nữa, nó cũng vậy. Cắm sạc vào điện thoại rồi nó lại đập đầu vào gối bất tỉnh luôn đến sáng, kết thúc một ngày vui.....

Bạn đang đọc truyện *Chàng Ngốc Nhà Nghèo Và Nàng Tiểu Thư Danh Đá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

